

Sej. Daliw.
17.12.2024

Druk Nr *146/18*.....

Dnia: *2024-12-20*

Podpis *[signature]*.....

Projekt

z dnia 17 grudnia 2024 r.

Zatwierdzony przez .....

**UCHWAŁA NR IX/.../2024
RADY MIEJSKIEJ W MIASTKU**

z dnia ..... 2024 r.

w sprawie skargi na Radnego Rady Miejskiej w Miastku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.) oraz art. 229, art. 231, art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) Rada Miejska w Miastku uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Uznaje się, że rozpatrzenie skargi na radnego Rady Miejskiej w Miastku Pana Tomasz Borowskiego nie należy do właściwości Rady Miejskiej w Miastku.

2. Rada Miejska w Miastku stwierdza brak organu właściwego do rozpoznania skargi wymienionej w ust 1.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Miastku, zobowiązując do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Miastku oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Na podstawie

Uzasadnienie

W dniu 03 grudnia 2024 r. do Urzędu Miejskiego w Miastku wpłynęła skarga. Według Skarżącego Pan Tomasz Borowski – Przewodniczący Rady Miejskiej w Miastku nieodpowiednie zachował się na posiedzeniu Komisji Oświaty, Spraw Społecznych, Zdrowia, Kultury i Sportu poprzez zabranie głosu na posiedzeniu bez zgody prowadzącej posiedzenie komisji.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Miastku w dniu 06 grudnia 2024 roku przekazał w/w skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, w celu jej rozpatrzenia.

W celu zbadania zasadności skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2024 r. zapoznała się z treścią skargi oraz wysłuchała wyjaśnień Skarżącego, który wskazał, że przedmiotowa skarga dotyczy poszczególnego radnego, a nie całej Rady.

Zgodnie natomiast z art. 229 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego:

„Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:

1) rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa;

2) organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych w sprawach należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej - wojewoda lub organ wyższego stopnia;

3) wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada gminy;

4) zarządu powiatu oraz starosty, a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada powiatu;

5) zarządu i marszałka województwa, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - sejmik województwa;

6) wojewody w sprawach podlegających rozpatrzeniu według kodeksu - właściwy minister, a w innych sprawach - Prezes Rady Ministrów;

6) innego organu administracji rządowej, organu przedsiębiorstwa państwowego lub innej państwowej jednostki organizacyjnej - organ wyższego stopnia lub sprawujący bezpośredni nadzór;

7) ministra - Prezes Rady Ministrów;

8a) konsula - minister właściwy do spraw zagranicznych;

8) organu centralnego i jego kierownika - organ, któremu podlega”

Na podstawie przywołanych regulacji, wskazać należy, iż przepisy powszechnie obowiązującego prawa dotyczące postępowania skargowego uregulowanego w Dziale VIII Kodeksu postępowania administracyjnego nie wskazują rady gminy jako organu właściwego do rozpatrywania skarg na sposób wykonywania obowiązków radnego, a to z uwagi na fakt, iż art. 23 i następane ustawy o samorządzie gminnym regulują obowiązki radnego w zakresie wykonywania mandatu radnego.

W niniejszej sprawie istotne jest także to, iż skarga dotyczy działań konkretnego radnego nie zaś rady, komisji.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.) radny obowiązany jest kierować się dobrem wspólnoty samorządowej gminy. Radny utrzymuje więź z mieszkańcami oraz ich organizacjami, a w szczególności przyjmuje zgłaszane przez mieszkańców gminy postulaty i przedstawia je organom gminy do rozpatrzenia, nie jest jednak związany instrukcjami wyborców. Powyższy przepis ustawy statuuje tym samym zakaz ograniczania swobody radnego w wykonywaniu mandatu, w ramach konstytucyjnie chronionej wolności sumienia (art. 53 ust. 1 Konstytucji RP). Wobec powyższego, wskazać należy, iż zarówno w ustawie o samorządzie gminnym, jak i w innych ustawach regulujących kwestie związane z mandatem radnego tj.: ustawie z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2408), brak jest przepisu, który zezwalałby na ograniczenie swobody radnego w wykonywaniu przez niego mandatu.

W orzecznictwie i doktrynie przyjęty jest pogląd, że mandat radnego jest mandatem wolnym. Oznacza to w szczególności, że radny reprezentuje całą wspólnotę samorządową. Za wyniki zgodnych z prawem działań wynikających z wykonywania mandatu radny ponosi przed wyborcami jedynie odpowiedzialność polityczną, która jest weryfikowana podczas wyborów do rady następnej kadencji. Ponadto, żaden przepis prawa nie upoważnia Rady Gminy do stosowania środków dyscyplinujących w stosunku do radnego.

Wobec powyższych rozważań, istnieją wątpliwości dotyczące prawidłowego zakwalifikowania skarg składanych na radnych. Brak uregulowania organu właściwego do rozpatrzenia skargi na radnego oraz liczne rozstrzygnięcia nadzorcze stwierdzające nieważność uchwały Rady Gminy w sprawie rozpatrzenia skargi na radnego (np. rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 30 grudnia 2022 r., znak NPII.4131.1.1038.2022) skutkują stwierdzeniem, iż Rada Gminy jako organ stanowiący gminy, nie posiada kompetencji do rozpatrywania skarg na radnych. Żaden z przepisów nie normuje wprost kompetencji do rozpoznawania skarg na działalności radnego. Kompetencji takiej nie normuje także art. 229 Kodeksu postępowania administracyjnego, ani przepisy szczególne. Skoro zatem art. 229 Kodeksu postępowania administracyjnego nie wskazuje bezpośrednio podmiotu kompetentnego do rozpatrzenia skargi na wykonywanie zadań i działalność radnego – nie można jej domniemywać w oparciu o wskazany przepis.

Podsumowując stwierdzić należy, iż art. 23 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nie wskazuje żadnych sankcji za ewentualne nienależyte wypełnianie obowiązków przez Radnego. Rada Gminy również nie posiada kompetencji do nakazania radnemu w konkretny sposób wypełniania obowiązków utrzymywania więzi i kontaktów z mieszkańcami i dyscyplinowania go w tym zakresie. W sprawie skargi na radnych Gminy w zakresie wykonywania mandatu, brak jest organu właściwego do jej rozpatrzenia. Radny ponosi odpowiedzialność wyłącznie przed wyborcami, co sprowadza się do poddania się weryfikacji przy kolejnych wyborach.

W związku z powyższym, uwzględniając istniejący stan prawny analizowanej sprawy, Rada Miejska w Miastku stwierdza, że nie jest organem władnym do rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi na działalność osoby wchodzącej w skład organu kolegialnego, w związku z czym podjęcie niniejszej uchwały jest w pełni uzasadnione.

Pouczenie:

1. Rada Miejska w Miastku niniejszym informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237§3 w związku z art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

2. Na podstawie art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego Rada Miejska w Miastku poucza, iż zgodnie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania.